

кого то вѣше вѣхалъ дѣхъ Божій.“ „Иже Ати-
 нане, рече той, азъ видѣхъ оу васъ едно Капище
 съ надпись: „Непознатомъ Богъ.“ „Выи
 съ незнаието ваше славите се тогова Бога, комъ-
 то азъ слѣжа, сирѣчь, не познатомъ вамъ до днесъ;
 но сега да вы е познатъ!“ „Тоя проповѣдникъ
 толико крѣпокъ и пѣлъ съ почестъ стори да по-
 знатъ, како тоя Великій творецъ на всите рабо-
 ты е отрадѣлъ за чловека различныте неговы се-
 мейства, и различныте неговы сѣдалища: Тоя Не-
 бесный и земный Богъ не стои въ окители напра-
 вены отъ раце чловечески. Обществото негово, и дѣ-
 ха негова е бездѣ, и въ вѣдѣхъ, съ който нми
 дышаме; зашто живота и общества наше е съ
 него.“ „Выи, какъ мыслите, рече той, чи невидѣн-
 ныа Богъ е въ миръ отъ злато, или отъ мраморъ?
 или смѣтате, чи има потреба отъ жертвите ваши,
 тоя Богъ, който е направилъ Небото и Землата,
 и надъ конто той е Владѣтель? Можете ли выи
 да мѣ принесете работыте неговы приносъ? Прине-
 сете мѣ приносъ скорите си работы, а не неговыте,
 конто ви дава той за храма и потреба ваша. При-
 несете мѣ въ църквата негова сердца и дѣшныте
 ваши, поклонете ги немѣ, и той ще вѣде во вѣки
 съ васъ. Тѣа нѣща иже Господь отъ васъ, а не
 довичета, овоца, и злато. Шо е това сребро и злато
 въ Капищата ваши предъ такива Богове напра-
 вены, конто иматъ потреба и тѣи като васъ отъ